

FITNESS 10. 01. 2016

Kiting - adrenalinový sport, který můžete dělat na vodě, sněhu i souši

Kite (drak) je základem výbavy na kiting, dále je to tzv. de-power bar, což je jistící systém lanek a brzd, které se upínají na speciální tyč -...

Kiting je druh sportovní aktivity, při níž se používá tažný drak, tzv. kite k pohybu člověka po zemi, sněhu či vodě nebo k jeho zdvihání do vzduchu. Drak je podobný menšímu padáku či křídlu pro paragliding. Tažný drak neslouží pouze k získání rychlosti, pokročilí jezdci zvládají pomocí tažného draka vyskočit i několik metrů do vzduchu. Kite můžeme použít jako pohonnou jednotku v mnoha variantách sportu, které se vyvíjely nezávisle na sobě. Největší rozmach kitingu nastal na přelomu tisíciletí, kdy se začal masově šířit kitesurfing.

Co je to kiting?

Kite (drak) je základem výbavy na **kiting**, dále je to tzv. de-power bar, což je jistící systém lanek a brzd, které se upínají na speciální tyč - hrazdu, z níž pak vede jedna karabina připnutá k trapézu.

Při použití menších draků, určených hlavně k tréninku, se často trapéz nepoužívá, protože malého draka je možné udržet jen v ruce. Trapéz, zajišťující pevné připoutání draka k tělu, znamená pro začátečníka určité riziko, a proto se při ovládní bez trapézu používají madla.

Technologie a **design draků** se neustále vyvíjí. Zlepšuje se jejich ovládní a zvyšuje se také rychlost, které lze díky kitu dosáhnout.

Dva základní druhy draků

Komorový kite - drak je konstrukcí velmi podobný křídlu pro paragliding, používá se obvykle pro pozemní varianty powerkitingu, protože po pádu do vody není možné draka znovu odstartovat. Drak se skládá ze dvou vrstev látky, mezi kterými je řada vzduchových kapes, oddělených látkovými žebry. Žebra určují tvar draka, tvar žeber je velmi podobný profilu křídla letadel. Náběžná hrana draka je otevřená, což umožňuje naplnění komor vzduchem a udržování stálého tlaku uvnitř komor. Nosné i ovládací šňůry jsou rozvětveny a uchyceny k tělu draka v mnoha bodech, což pomáhá udržovat stálý tvar.

Nafukovací kite - na rozdíl od komorových draků mají nafukovací draci pevnou konstrukci. Konstrukce se skládá z několika vzduchových kapes, které po nafouknutí na dostatečný tlak drží tvar. Jedna hlavní kapsa vyztužuje náběžnou hranu draka, další menší kapsy fungují jako žebra a udržují samotné tělo draka napnuté. Nafukovací draci se používají při kitesurfingu, protože je možné znova nastartovat, pokud spadnou do vody.

Kiting a jeho historie

První pokusy o **využití draka** jako tažné síly byly zaznamenány v Číně ve okolo 13. století. Na počátku 19. století experimentoval britský vynálezce George Pocock s využitím tažných draků pro pohon vozidel a lodí. Používal systém draků se čtyřmi šňůrami, které se právě dnes používají nejčastěji. V roce 1903 sestrojil jeden z pionýrů letectví, Samuel Cody, říditelného draka, který mohl vynést člověka do výše. Později, aby demonstroval sílu svých draků, přeplul kanál La Manche na malé lodi tažené drakem.

Kiting a jeho rozvoj

Rozvoj přišel v 70. letech 20. století s vynálezem nových materiálů, které výrobu a konstrukci draků zjednodušili a odlehčili. V roce 1978 překonal katamaran Tornado poháněný tažným drakem rychlost 40 km/h. **První nafukovací drak** byl patentován Němcem Dieterem Strasillou v roce 1979[8]. Podobný, ale dokonalejší systém byl patentován bratry Brunem a Dominiquem Legaigoux ve Francii v roce 1984. Od 90 let začal díky Peteru Lynnovi zažívat boom vynález zvaný **kitebuggy**, což byla tříkolka určená k pohonu drakem.

Současně s rozmachem buggykitingu pokračoval vývoj draků určených na vodu, velkým mezníkem byl model „Wipika“ od bratrů Legaigoux z roku 1997. Už od roku 1998 existovaly školy kitesurfingu, díky čemuž se dnes velmi oblíbený **kitesurfing** začínal pomalu rozšiřovat. První závody se konaly na ostrově Maui v září 1998, vítězem byl Flash Austin.

Kitesurfing

Kitesurfing také zvaný kiteboarding, je sport spočívající v jízdě po vodě na speciálním prkně, kiteboardu, za využití tažného draka. Jde o jeden z nejrychleji se rozvíjejících sportů. Ještě v roce 1998 se tomuto sportu věnovalo pouze několik desítek nadšenců a dnes to jsou už statisíce sportovců. V rámci kitesurfingu už také vznikly samostatné disciplíny, jako například wake style, **wavekiting**, freestyle nebo speed.

U kiteboardingu se jezdí s nafukovacími draky, případně se speciálními komorovými draky s uzavřenou náběžnou hranou. Používá se podobné prkno, jako pro **wakeboarding**, ale na rozdíl od wakeboardového prkna nejsou nohy jezdce k desce pevně připoutány, prkno má pouze poutka pro

zasunutí nohou podobně jako landboard.

Landkiting

Jde o **pozemní verzi kitingu**, kdy se jezdci nejčastěji prohání na travnatých plochách, plážích, fotbalových hřištích, letištích. Kromě nezbytného kitu se neobejdete bez tzv. mountainboardu nebo buggy (pak se také mluví o buggykitingu).

Protože je **landkiting** velmi rychlým a drsným sportem a pády tady opravdu bolí, patří k nezbytné výbavě také přilba a chrániče kloubů, případně i rukavice a chránič páteře.

Mountainboard je deska připomínající větší skateboard, na které jsou zespodu přidělané částečně otočné nápravy s nafukovacími koly o průměru kolem 10 cm. Vymyslela ho v devadesátých letech minulého století partička nadšenců z Colorada, aby se zabavili v období, kdy nemůžou brázdit sjezdovky na snowboardu. K mountainboardu se obvykle používá trapéz a kite buď komorové, nebo nafukovací konstrukce.

Tak jako u dalších druhů kitingu se i u landkitingu těší značné oblibě freestyle, tedy styl jízdy zaměřený na předvádění nejrůznějších triků. Ty jsou odvozené hlavně od kiteboardingu, ovšem při jízdě na tvrdém betonu s sebou nesou riziko těžších dopadů a zranění. Už i u nás můžete někde narazit na speciální „**landkiting parky**“, kde se využívají různé překážky.

Buggykiting

Buggy neboli bugina je jednomístná tříkolka, která má dvě ukotvená zadní kola a jedno přední kolo, s jehož pomocí mění jezdec směr jízdy. K ovládní slouží samozřejmě **kite**, obvykle komorové konstrukce. Draci se používají menších velikostí, obvykle o ploše tři až pět metrů čtverečních, mají čtyři šňůry a řídí se většinou madly (klasické řízení pomocí hrazdy je pro jezdce na buggyň nepohodlné).

Na rovné tvrdé ploše a při silném větru můžete dosáhnout **rychlosti až 100 km/h**, proto je důležité používat ochranné prostředky, ale také vybrat si vhodné místo bez překážek.

Snowkiting

Při snowkitingu nejste na rozdíl od tradičních zimních sportů vázáni ani na horské svahy, ani na vlek. Ideálním terénem pro **snowkiting** je rovina, zasněžené pláne nebo třeba i zamrzlá jezera pokrytá sněhem. Do pohybu vás uvede tažný drak za pomoci větru. Protože šňůry ke kitu můžou být až 30 m dlouhé, je důležité mít kolem sebe dost volného prostoru. Kite lze využít také jako pomocníka, který vás v místech bez vleků zadarmo vytáhne nahoru.

Největší oblibu si **snowkiting** získal v zemích, kde najdete dostatek liduprázdných polárních plání, jako je Kanada nebo skandinávské státy, ale provozuje se i v České republice.

Snowkiting je možné provozovat při větru zhruba od 4 m/s a podle dlouhodobých statistik se u nás za touto hranicí pohybuje více než polovina zimních dnů. Do základní výbavy pro snowkiting patří **kite** (nafukovací i komorový) a snowboard nebo lyže. U komorového kitu je výhoda, že se nemusí nafukovat a je objemově menší. Na druhou stranu nafukovací kite je bezpečnější, má podstatně větší větrný rozsah a je lépe ovladatelný. Pro jízdu můžete také použít speciální prkno zvané **snowkiteboard**, jehož hlavní výhodou oproti snowboardu je větší radius na backside hraně. Nenutí jezdit tolik do oblouku, jízda je pohodlnější a rychlejší. Důležitou součástí výbavy je také trapéz, který

pomáhá přenášet sílu draka na tělo, aby neležela jen na rukou. Zásadní je použít při tomto sportu přilbu.

Asi nejnebezpečnější formou snowkitingu je **Fkite-flying**, což je v podstatě paragliding s kitem, provozovaný na horách velmi zkušenými jezdci.